

مهندس عبدالحسین تقویان، دبیر انجمن صنفی پیمانکاران عمرانی
استان کهگیلویه و بویراحمد:

بیمه‌های اجتماعی، یار و همراه کارگران و کارفرمایان هستند

«فعالان اقتصادی بخش خصوصی و سازمان تأمین اجتماعی، هر دو با نیروهای مولد جامعه در ارتباطند و باید همراه و هماهنگ با یکدیگر حرکت کنند. بی‌تردید، سازمان تأمین اجتماعی بدون همکاری کارفرمایان نمی‌تواند به وظایف خود عمل کند و کارفرمایان نیز بدون حمایت‌های این سازمان از نیروهای کار، قادر به ادامه فعالیت اقتصادی نیستند.» این بخشی از صحبت‌های مهندس عبدالحسین تقویان، دبیر انجمن صنفی پیمانکاران عمرانی استان کهگیلویه و بویراحمد در گفت‌وگو با خبرنگار ویژه‌نامه استانی آتیه‌نو است. این فعال صنفی کارفرمایی هرچند تصریح می‌کند کارفرمایان نسبت به تأمین اجتماعی و حق بیمه‌ای که باید به این سازمان بپردازند، بی‌تفاوت نیستند، اما یادآوری می‌کند گاهی شرایط به‌گونه‌ای می‌شود که پرداخت حق بیمه برای کارفرمایان و تولیدگران سخت است و در این شرایط انتظار می‌رود تأمین اجتماعی همراهی و همکاری بیشتری با کارفرمایان داشته باشد. مشروح این مصاحبه را در ادامه بخوانید.

■ به نظر شما سازمان تأمین اجتماعی به عنوان یک نهاد بیمه‌گر که وظیفه اصلی آن حمایت از نیروهای کار در برابر آسیب‌ها و ریسک‌های احتمالی اقتصادی و اجتماعی است، چگونه می‌تواند به بهبود فضای کسب‌وکار کمک کند؟

تأمین اجتماعی یک نهاد بیمه‌ای و رفاهی است که با دریافت حق بیمه از کارگران و کارفرمایان، خدمات بیمه‌ای و درمانی مورد نیاز نیروهای مولد جامعه را به آنها ارائه می‌دهد. با وجود چنین حمایت‌هایی است که نیروهای مولد با اطمینان خاطر و آرامش خیال نسبت به حال و آینده خویش و افراد تحت تکفل و دلخوش به وجود چنین حمایت‌هایی در مواقع نیاز مانند سالمندی، از کار افتادگی، بیماری و... با بهره‌وری و انگیزه لازم در خدمت تولید باشند. همان‌طور که می‌دانید، سرمایه‌گذاری و فعالیت اقتصادی، یکی از عوامل توسعه هر جامعه است و سازمان تأمین اجتماعی نیز با تأمین امنیت اجتماعی و روانی نیروهای کار، در کنار کارفرمایان، نقش مهمی در بهبود فضای کسب‌وکار و توسعه اقتصادی کشور ایفا می‌کند.

■ البته همان‌طور که می‌دانید، سازمان تأمین اجتماعی برای عمل به مأموریت‌های حمایتی خود و ارائه خدمات به کارگران، نیازمند تأمین منابع است و بخش عمده این منابع از محل حق بیمه‌هایی تجمیع می‌شود که کارفرمایان، به نمایندگی از کارگران می‌پردازند.

فعالان اقتصادی بخش خصوصی و سازمان تأمین اجتماعی، هر دو با نیروهای مولد جامعه در ارتباطند و باید همراه و هماهنگ با یکدیگر حرکت کنند. بی‌تردید، سازمان تأمین اجتماعی بدون همکاری کارفرمایان در زمینه تأمین منابع، نمی‌تواند به وظایف خود عمل کند و کارفرمایان نیز بدون حمایت‌های این سازمان از نیروهای کار، قادر به ادامه فعالیت نیستند. به بیان دیگر، برقراری تأمین اجتماعی نه تنها امنیت نیروی کار، بلکه امنیت کارفرمایان را نیز تأمین می‌کند. این موارد را کارفرمایان می‌دانند و نسبت به تأمین اجتماعی و حق بیمه‌ای که باید به این سازمان بپردازند، بی‌تفاوت نیستند، اما گاهی شرایط به‌گونه‌ای می‌شود که پرداخت حق بیمه برای کارفرمایان و تولیدگران سخت است. به طور مثال هم‌اکنون که کشور در شرایط اقتصادی خوبی به سر نمی‌برد، کسب‌وکار اغلب تولیدکنندگان و فعالان اقتصادی بخش خصوصی با چالش‌هایی جدی مواجه شده که بعضاً، پرداخت حق بیمه‌های تأمین اجتماعی را به تأخیر انداخته است. به نظر می‌رسد در این شرایط، سازمان تأمین اجتماعی باید مشکلات کارفرمایان و تولیدگران را درک کند و با کارفرمایان همراهی بیشتری داشته باشد، هرچند نباید فراموش کنیم که در حال حاضر بزرگترین بدهکار به سازمان تأمین اجتماعی، نهاد دولت است که بدهی انباشته و

کلانی به این سازمان دارد و اگر این بدهی پرداخت شود، شاید سازمان تأمین اجتماعی بتواند در شرایط دشوار و سخت کنونی، همراهی و همکاری بیشتری با کارفرمایان داشته باشد.

■ بله همین‌طور است. نهاد دولت حدود ۱۸۰ هزار میلیارد تومان به سازمان تأمین اجتماعی بدهکار است که مربوط به انباشت بدهی سال‌های قبل است. چه راهکاری برای پرداخت این بدهی پیشنهاد می‌دهید؟ ما کارفرمایان به عنوان نماینده گروهی از تأمین‌کنندگان منابع سازمان تأمین اجتماعی که دارای‌های این سازمان را متعلق به خود می‌دانیم، معتقدیم نهاد دولت باید اولاً آن سه درصد حق بیمه‌ای را که بر اساس قانون بر عهده دارد، به همراه سایر تعهداتی که در خصوص برخی مشاغل و به موجب قوانین مختلف بر عهده گرفته، در هر سال و در قالب بودجه سالانه کشور به سازمان تأمین اجتماعی بپردازد، ثانیاً به حال بدهی انباشته خود هم فکری جدی کند. به هر حال در دوره‌های مختلف نهاد دولت برای حمایت از برخی اقشار و شاغلان، نقش کارفرمایی آنها را بر عهده گرفته و به تأمین اجتماعی بدهکار شده و پرداخت نشدن این بدهی‌ها، مشکلات زیادی برای تأمین اجتماعی ایجاد کرده است. البته دولت فقط به تأمین اجتماعی بدهکار نیست، بلکه به کارفرمایان نیز بدهی‌های زیادی دارد. به نظر من می‌توان بدهی‌های تأمین اجتماعی به برخی ارگان‌های دولتی مانند مراکز درمانی را با بدهی‌های دولت به تأمین اجتماعی تهاژ کرد. دولتمردان و مدیران ارشد کشور نباید فراموش کنند که دارای‌های تأمین اجتماعی حق الناس است و نپرداختن آنها، بی‌توجهی به زحمات کارگرانی است که در این صندوق پس‌انداز کرده‌اند.

■ در یک ارزیابی کلی، در شرایط کنونی کشور عملکرد سازمان تأمین اجتماعی را

چگونه ارزیابی می‌کنید؟

سازمان تأمین اجتماعی سه بخش عمده بیمه‌ای، درمانی و اقتصادی دارد و این سه بخش در کنار هم می‌توانند اهداف و مأموریت‌های تأمین اجتماعی را پیش ببرند. در بخش بیمه‌ای باید گستره پوشش بیشتر شود، یعنی به طور مثال کارفرمایان هم بتوانند مانند کارگران، خود را بیمه کنند تا لازم نباشد به‌طور اختیاری بیمه شوند. در موضوع خدمات درمانی این سازمان نیز خوشبختانه در سال‌های اخیر پیشرفت‌های خوبی صورت گرفته اما هنوز جای کار وجود دارد. انتظار می‌رود با توجه به مشکلات و محرومیت این استان، بخش بهداشت و درمان سازمان تأمین اجتماعی در استان بیشتر تقویت شود. در بخش اقتصادی نیز این استان قابلیت سرمایه‌گذاری فراوانی دارد و بخش اقتصادی تأمین اجتماعی می‌تواند با فعالان اقتصادی استان در این زمینه همکاری کند. اما به طور کلی، عملکرد سازمان تأمین اجتماعی در استان بسیار خوب بوده است.

■ به عنوان آخرین سوال، مهمترین مشکلات کارفرمایان در استان چه مواردی است و چه راهکاری را برای رفع این مشکلات پیشنهاد می‌دهید؟

مهمترین مشکل کارفرمایان و بخش خصوصی در این استان، مطالبات معوقه آنها از برخی دستگاه‌های دولتی است. کارفرمایان و پیمانکاران هم‌اکنون بیش از ۵۰ هزار میلیارد تومان از نهاد دولت طلبکارند و فعلاً این مطالبات پرداخت نشده و باید برای آن فکری شود. خود کارفرمایان از سوی دیگر به بانک‌ها بدهکار هستند، چون تسهیلاتی را دریافت کرده‌اند. خوشبختانه در خصوص مطالبات کارفرمایان از دولت، موضوع تهاژ با بدهی کارفرمایان به بانک‌ها مطرح و در دست اجرا است. امیدواریم همین موضوع در خصوص تهاژ بدهی‌های دولت به سازمان تأمین اجتماعی با برخی بدهی‌های این سازمان به بخش‌هایی از دولت نیز اجرایی شود.

با وجود نظام بیمه‌های اجتماعی، نیروهای مولد با اطمینان خاطر و آرامش خیال نسبت به حال و آینده خویش و افراد تحت تکفل و دلخوش به وجود چنین حمایت‌هایی در مواقع نیاز مانند سالمندی، از کار افتادگی، بیماری و... با بهره‌وری و انگیزه بیشتر در خدمت تولید خواهند بود

